

ΕΚΚΛΗΣΗ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ, ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ, ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΣΠΟΥΔΑΖΕΤΕ

Έκατό χιλιάδες γυναίκες δουλεύουν στη βιομηχανία και στη βιοτεχνία με μεροκάματα πένις. Δουλεύουν δέκα, δώδεκα, δεκάξη ώρες την ημέρα στα κλωστοϋφαντουργεία, στα πλυντήρια στα ραψακεία, στα μοδιστράδικα, σε όλους τους κλάδους που απασχολούν περισσότερο γυναίκες.

Δεκάδες χιλιάδες γυναίκες δουλεύουν στις σπιτικές βιοτεχνίες, (υφάντριες, κεντήστρες, ραφτρές, έτοιμων ρούχων κλπ.) από το πρωί που θα φρέξει ως αργά τη νύχτα, ούτε καν για ένα κομμάτι ψωμί.

Πλήθος ανήλικα άντρες να μπουν στα σχολεία μαθαίνουν στα εργαστήρια, σε εργαστήρια τρώγλες, στα ύπνευα και τα πατάκια των μαγαζιών, απαιθλώνονται απ' τις μπουγάδες και τη σκληρή ύπνευα δουλειά, ως πού να γίνουν φθισικά και να πεθαίνουν πριν μεγαλώσουν.

Γυναίκες πού σπουδάζουν με μύριες θυσίες αναγκάζονται να δουλεύουν κάτω απ' την πιο ταπεινωτική ύλική και ήθικη εκμετάλλευση, για ένα μισθό που δεν εξασφαλίζει ούτε το ψωμί.

Χιλιάδες γυναίκες μένουν ολόκληρα χωρίς δουλειά ή δουλεύουν ένα δυό μεροκάματα τη βδομάδα.

Τό κράτος άγνοεί την εργαζόμενη μάνα. Δέν ανακουφίζει την εργαζόμενη νοικοκυριά. Δέν δίνει δωρεάν τη μόρφωση, με δωρεάν βιβλία και συστήα, ώστε να μπορούν να μάθουν γράμματα και τα παιδιά των φτωχών.

Εμείς οι εργαζόμενες γυναίκες έχουμε κηρυχτεί σε διωγμό, ύπουλο, συστηματικό, έξοντωτικό. Η άπλη συμμετοχή μας στην επαγγελματική μας όργάνωση γίνεται άφορη για να χάσουμε το ψωμί μας.

Στην ελάχιστη διαμαρτυρία μας άπαντούν με διώξιμο, με ξέλο, με κακώσεις, με φηλική.

Μας άρνούνται και τό ελάχιστο δικαίωμα της δημοτικής ψήφου, άποκλείοντάς μας ως άγράμματα, αυτοί οι ύπεύθυνοι της άγραμματοσύνης μας. Άποκλείουν εμάς τις εργατρίες, τις άγοτίσες, τις νοικοκυρές πού με τη δουλειά μας άξαινούμε τον πλοΐτο τους. Σκοπός τους να λιγοστεύουν τις ψήφους των εργαζόμενων.

Η γυναίκα δεν έχει γνώμη μέσα στο σπίτι της, ούτε έχει δικαίωμα να αποφασίσει για ό,τι άφορά τα παιδιά της. Ο νόμος έξακολουθεί να τη λογαριάζει σαν ένα πλάσμα ανήλικό πού χρειάζεται να την κηδεμονεύουν.

Οι νόμοι και ή κοινωνία αναγνωρίζουν άλλη ήθικη για τον άντρα κι άλλη για τη γυναίκα. Με την πρόφαση ότι προστατεύει την ύγεια του κόσμου, τό κράτος προστατεύει τη σωματεμπορία. Παράδινει τη γυναίκα στην πιο έξευτελιστική σλαβιά, διατηρώντας τό διακανονισμό της ανηθικότητας και «τους οίκους άνοχής».

Άτέλειωτα εκατομμύρια ξοδεύει τό Κράτος για έξοπλισμούς. Άγοράζει κάθε χρόνο κανόνια και πολεμοφόδια για να όργανώνει τον έξοχόμενο πόλεμο.

Γι αυτό μας άκριβαίνει τό ψωμί με φόρους.

Γι αυτό μας άφήνει χωρίς σχολεία και χωρίς παιδικούς σταθμούς.

Γι αυτό πεθαίνουμε μπροστά στις πόρτες των λίγων νοσοκομείων.

Γι αυτό μεγαλώνουμε με τό αίμα μας τα παιδιά μας, για να μάς τα σκοτώσουν αΐθιο.

Γυναίκες εργαζόμενες και σείς νοικοκυρές ξυπνήστε.

Είνα καιρός ν' άντιδράσουμε. Είνα καιρός όλες όργανωμένες και άνοργάνωτες να έννοήουμε, γιατί μόνο ένωμένες θα έπιτύχουμε.

Μέσα στις όργανώσεις, στα εργαστήρια, στα γραφεία, στις συνουρίες, σχηματίστε έπιτροπές, έλέξτε τους άντιπροσώπους σας για μια μεγάλη γυναικεία συγκέντρωση διαμαρτυρίας πού θα γίνει στις άρχές του Δεκέμβρη για ν' άπαιτήσει :

Όχιάωση δουλειά στα εργαστήρια, στα εργαστήρια, στα μαγαζιά.

Έξάωση στα γραφεία.

Νά καθοριστή ένα ελάχιστο όριο για τό ήμερομίσθιο και τους μισθούς, ίδιο για άντρες και γυναίκες και να έπεκταθί και στις βιοτεχνικές δουλιές πού γίνονται στο σπίτι (κεντήστρες, ραφτρες, ύφάντριες κλπ.).

Νά φύγουν τ' ανήλικα από τα εργαστήρια και τα μαγαζιά και τα ανήλικα «δουλάκια» από τα σπίτια. Νά δίνεται σ' όλα τα άπορα παιδιά δωρεάν μόρφωση, δωρεάν βιβλία και δωρεάν συστήα. Νά δίνεται χρηματική έπιχορήγηση σε παιδιά πούνα άξια να σπουδάζουν.

Νά εφαρμοσθούν ολοκληρωτικά οι κοινωνικές άσφαλίσεις. Νά έπεκταθούν σ' όλους τους κλάδους των εργαζόμενων με καταβολές των έργοδοτών και του Κράτους.

Άντρες και γυναίκες να πληρώνονται τό ίδιο για την ίδια δουλειά. Νά καθιερωθούν ίσοι όροι για την είσοδο και τη σταδιοδρομία στις ύπαλληλικές θέσεις δημοτικές και ιδιωτικές.

Νά εξασφαλιστούν ή έλευθερία ν' άνήκουμε σε σωματεία, να εκφράζουμε έλευθερα τη γνώμη μας, και οι λοιπές δημοκρατικές έλευθερίες. Νά χτυπηθούν οι φασιστικές εκδηλώσεις. Νά τιμωρούνται οι παράνομες και βάρβαρες πράξεις των όργάνων του Κράτους.

Νά δοθούν πλήρη πολιτικά και άστικά δικαιώματα σ' όλες τις γυναίκες, γραμματισμένες κι άγράμματα.

Νά καταργηθούν οι «οίκοι άνοχής».

Τα εκατομμύρια πού δίνονται κάθε χρόνο για έξοπλισμούς να ξοδεύονται για παιδικούς σταθμούς, συστήα, σχολεία, νοσοκομεία, φησιαστρεία και γενικά να όργανωθεί ή άνύπαρκτη κοινωνική πρόνοια.

Γυναίκες, έμπρός όλες, ανεξάρτητα από τις πολιτικές μας άποψεις ν' άγωνιστούμε σ' ένα έννοιο μέτωπο.

Για ψωμί και δουλειά. — Για πολιτικά δικαιώματα. — Για την έλευθερη όργάνωση μας σε σωματεία. — Κατά του φασισμού και του πολέμου. — Για την ολοκληρωτική οικονομική, κοινωνική και πολιτική άπελευθέρωση της γυναίκας.